

## • TIỂU THUYẾT CÔNG GIÁO QUỶ XUNG TỘI

MA VĂN LIÊU

Kỳ 32

Buổi tĩnh tâm tháng như thường lệ vừa kết thúc, đức giám mục hỏi tôi có về An Biên thăm cha sở Luca không thì cho ngài gửi một phong thư khẩn cho cha sở. Tôi lập tức quyết định về An Biên, nên lãnh ngay phong thư để gọi là có cứ về thăm cha Luca.

Khoảng 10 giờ sáng về đến nhà xứ, tôi thấy giáo dân đông nghịt từ trong ra ngoài. Tôi hốt hoảng với ý nghĩ không biết có chuyện gì chẳng lành xảy ra cho cha sở hay không. Nhưng những người giáo dân đứng bên ngoài tỏ vẻ mừng rỡ khi gặp lại tôi, họ làm cho tôi hết lo lắng bằng cách mau mắn thuật lại chuyện đã xảy ra hơn tuần qua và nay đang còn tiếp diễn bên trong phòng khách nhà xứ. Đó là chuyện giáo dân tổ chức mai phục gần một tháng trời ở đất thánh (\*) để theo dõi và cuối cùng đã bắt giữ được một nhóm người lén lút đào huyệt mộ lấy cấp sọ người để luyện thiên linh cái (\*\*). Hiện cha sở và chính quyền địa phương cấp xã đang hiệp nhau điều tra xét xử.

Bị trí tò mò thôi thúc, từ ngoài cổng, tôi nhích dần từng bước vào gần phòng khách nhà xứ để chứng kiến cho rõ. Những người giáo dân khác lại tóm tắt đầu đuôi câu chuyện cho tôi nghe thêm: Nhóm người này gồm một đàn ông trọng tuổi và hai thanh niên từ trên núi Tà Lon (\*\*\*) xuống, mua chuộc được một ông biện tên X, nuôi giấu trong nhà, để cứ đến đêm khuya thì kéo nhau ra đất thánh đào mộ những cô gái đồng trinh, lấy cấp sọ để luyện âm binh. Từ sáng đến giờ họ không chịu khai nhận điều gì.

Trong phòng khách rộng của nhà xứ vọng ra giọng sang sảng của ông xã trưởng:

- Tôi hỏi lần nữa, các người đã đào xới bao nhiêu mộ? Đã lấy đi bao nhiêu sọ cô gái?

Im lặng.

- Các người cứ im lặng hoài. Tôi báo cho biết, nếu không khai, tôi sẽ trông quân đàn bà để lên đầu các người, để âm binh hành hại các người cho tới chết, chịu không?

“Đòn tâm lý” của ông xã trưởng lập tức hiệu nghiệm. Vừa nghe đến đó, một giọng đàn ông người Miên (Campuchia) nói tiếng Việt lơ lớ trả lời:

- Tui tui... đã lấy được... hai, hai... cái sọ (Tui tui đã lấy được hai cái sọ).

Giọng nói lơ lớ vừa dứt, giáo dân trong lẫn ngoài phòng họp gào thét lên:

- Mẹ nó! Dữ hôn! Nghe quân dơ của đàn bà để mới chịu khai!

- Quân khốn kiếp! Mẹ chúng nó!

- Rồi thì cũng phải có cách để bọn này mở miệng chó!

- Ai mách cho ông xã trưởng “nước cò” đó vậy?

- Vừa rồi ông ta được bà xã nhắc tuồng thì phải!

...

Đợi cho mọi người nguôi bớt la ó, ông thiếu úy Trưởng cuộc Cảnh sát nói lớn:

- Các ông đã luyện được bùa phép gì chưa? Tại sao có bùa phép các ông vẫn bị bắt đây?

Im lặng tiếp.

Không ai nghĩ nhóm người này sẽ trả lời câu hỏi khó chịu trên. Nhưng...

- *Tại tương lạnh của tui thua tương lạnh của ông nay (Tại tương lãnh của tui thua tương lãnh của ông này).*

Giáo dân phút chốc im bật một giây, rồi đột ngột cười rộ lên cách khoái trá, người này liền nói cho người kia biết “ông này” mà ông thầy bùa người Miên muốn ám chỉ chính là cha sở Luca. Ông thầy bùa người Miên sau đó còn khai thêm:

- *Tương lạnh của ông nay là Mi-ka-e! (Tương lãnh của ông này là Micae).*

Nghe đến đó tôi thì bỗng rùng mình; còn tất cả những giáo dân An Biên có mặt ở đó thì phần khích tộ độ giống như họ vừa mới được chứng kiến một sự lạ. Đức tin bình dân và lòng đạo truyền thống bao đời của họ như sóng thần dâng cao.

...

Còn nhiều câu hỏi khác được đặt ra, kèm theo là những câu trả lời rất thú vị; qua đó mọi người biết được những thông tin chính, đại loại nhóm người có ba, gồm một thầy bùa cao tuổi và hai đệ tử khoảng trên dưới ba mươi tuổi. Họ nghĩ chỉ có ở các nghĩa trang người Công giáo, họ mới có thể biết chắc mộ nào là của các cô gái đồng trinh; đồng thời họ tin hồn của các cô gái đồng trinh người Công giáo có sức mạnh rất đặc biệt; chính vì những lý do đó mà nhóm người này liều lĩnh đến ngu xuẩn bất chấp hậu quả ra sao. Họ còn khai thêm, ông biện X. ăn hối lộ của họ một số lớn vàng vòng và tiền bạc, nên chính ông là người giúp việc cho họ để họ luyện thiên linh cái trở thành những thầy bùa quyền lực v.v...

Ông Trùm họ đạo đã đặt một câu hỏi thú vị hơn:

- *Biết thiên thần Micae mạnh hơn âm binh, vậy tại sao các ông không theo mà lại chọn theo âm binh?*

Người đàn ông cao tuổi tức thầy bùa người Miên trả lời ngay không cần suy nghĩ:

- *Vì chỉ có âm binh mới chịu nghe tui tui sai khiến (Vì chỉ có âm binh mới chịu nghe tui tui sai khiến).*

...

Sau này theo tôi biết, vì vào thời buổi bấy giờ, pháp luật chưa quy định nghiêm minh việc xử phạt một số tội đặc biệt về mê tín dị đoan, cho nên chờ cho nhóm người luyện bùa khai nhận hết những hành vi bất chính bất nhân của họ xong, chính quyền giải họ về nhốt tại xã. Vài ba ngày sau, buộc họ nộp phạt một số tiền rất cao, rồi cho họ tự do.

Riêng ông Biện X. bị Ban Quý chức quyết định bãi chức, khai trừ khỏi hàng ngũ chức việc họ đạo; nhưng rồi vì không thể sống nổi với sự chỉ trích, miệt thị và tẩy chay đê trả thù của giáo dân, ông ta đã dời nhà đi ra miền ngoài biệt tích. Sau đó, mọi người trong họ đạo sửa sang, tu bổ và đặt ra những biện pháp để bảo vệ đất thánh, vì đối với các giáo xứ thuộc Đảng Trong, gọi nghĩa trang bằng danh từ đất thánh không phải là vô căn vô cứ, nhưng hàm ý tỏ lòng trọng kính nơi ông bà tổ tiên của giáo dân họ đạo đang yên nghỉ, nơi chôn cất những người đã chịu phép rửa tội được cứu rỗi, nơi có thể có các vị thánh đang an vị, nơi đã được làm phép long trọng một lần khi khánh thành và nhiều lần làm phép huyệt mộ khi an táng ai đó, và vân vân....

...

Cha sở bảo tôi ngủ lại An Biên một đêm cho khỏe.

Đêm đó cha dạy tôi.

- *Thấy mọi sự xảy ra rành rành như thế ai cũng lên án nhóm người tà pháp. Thực ra chưa phải! Họ cũng đáng lên án thật nhưng có người và có thứ tội còn đáng bị lên án hơn.*

*Thấy sự việc xảy ra kinh khủng như thế ai cũng sợ hãi, đề phòng và tránh xa bùa ngãi tà mỵ. Thực ra chưa đúng lắm! Bùa ngãi ma thuật cũng đáng sợ, đáng đề phòng và đáng tránh xa thật nhưng có cái đáng sợ hãi, đề phòng và tránh xa hơn gấp ngàn lần.*

*Nhìn sự việc rồi phán đoán sai như thế tức là người Công giáo vẫn thường xuyên lầm lẫn và bị mắc lừa. Mắc lừa như vậy là đã trúng kế của quỷ ma rồi! Giao tiếp nhiều với Ông Lực Lượng qua năm này tháng nọ đã làm cho cha có được nhận xét như thế. Và đó là nhận xét đúng con ạ!*

Tôi nôn nóng chờ đợi xem cha nói tiếp sự thể như thế nào thì cha bất ngờ lên cơn ho sặc sụa và liên hồi không dứt. Mặt cha từ đỏ như gấc chuyển dần qua xanh xám. Tôi dìu cha đến giường, đỡ cha nằm nghỉ, rót nước cho cha và cố làm mọi cái có thể để cha ngưng cơn ho đột ngột và lạ kỳ.

Tự dung thoáng như ánh chớp lóe vụt qua trong đầu tôi một ý nghĩ hơi tầm bậy: hay cơn ho này do chính Ông Lực Lượng gây ra để ngăn cha nói chuyện tiếp với tôi. Tôi nhìn cha. Bất thần bốn mắt gặp nhau sao cảm như có gì đó giống nhau giữa hai cha con.

...  
Tôi không phải chờ lâu. Cha Luca bốt ho dần, ngồi dậy, tiến về chiếc ghế phô-tôi để kể tiếp chuyện. Cha nói với giọng nhỏ nhẹ nhưng không khó nghe:

*- Cái nguy hại xấu xa đáng lên án và đáng đề phòng mà cha định nói đến đó là nét xấu ham mê tiền của. Trong vụ vừa qua chính ông Biện X. và nét xấu ham mê tiền của nơi ông ta đáng lên án, đáng sợ và đáng đề phòng, vì ông ta ham mê tiền của đến bán đứng cả họ đạo An Biên.*

Ngừng lại giây lát, cha hỏi tôi:

*- Tại sao vậy con có biết không? – Vì nét xấu ham mê tiền của vô cùng nguy hiểm. Trong Phúc âm Chúa cảnh báo nhiều lần lắm con ạ! Ví dụ khi có người nhờ Chúa phân xử vụ chia gia tài thì Người phán: “phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam”; Chúa dạy người giàu có khó vào Nước Trời hơn con lạc đà chui qua lỗ kim; không thể vừa làm tôi Thiên Chúa vừa làm tôi tiền của; hãy về bán hết gia tài phân phát cho kẻ nghèo; Chúa còn lấy những dụ ngôn về số phận của những người phú hộ để dạy chúng ta; nhưng bài học đáng giá nhất là môn đồ Giuđa vì ham tiền mà sa xuống tận cùng vực thẳm v.v...*

*Chưa cần nói người đời, chỉ tạm lấy người tu chúng ta ra mà nói.*

*Ai cũng đổ xô xét nét người tu xem có nét xấu ham mê sắc dục hay không, trong khi nét xấu ham mê tiền của là cái đáng bị lên án thì lại bỏ qua. Tại sao? - Tại vì nét xấu ham mê sắc dục dễ bị bắt quả tang, còn nét xấu ham mê tiền của thì dễ che giấu, dễ nguy trang và dễ phủ nhận.*

*Chính vì thế mà người tu chúng ta tha hồ ham mê tiền của, đôi khi lòng ham muốn bốc cháy với nhiệt độ cao hơn cả người đời. Con đừng tỏ ra “sốc”! Mà hãy sáng suốt nhìn nhận, để tự tránh về sau, rằng rất nhiều giáo sĩ ham mê tiền của đến chà đạp danh dự của Giáo hội và của cả Chúa Kitô mà chẳng bị ai lên án.*

Thấy cha dừng nói một lúc để lấy sức, tôi đợi vài phút rồi hỏi:

*- Thưa cha các dòng tu khấn ba lời khấn, trong đó có lời khấn sống khó nghèo cũng vì lý do đó phải không ạ?*

Cha Luca cười tươi đáp:

*- Phải rồi! Con đã hiểu ra! Tuy nhiên lời khấn đó dễ bị sai phạm nhất.*

Cha nói tiếp:

*- Không phải những nét xấu khác là vô hại, nhưng nét xấu ham mê tiền của nguy hại vô cùng! Lý do vì nó bị coi nhẹ, không bị chú ý, khó bị kiểm soát, ít ai đề phòng, giáo dân đã không nhắc giúp còn tạo thêm nhiều cơ hội để người tu sai phạm, nếu có sai phạm thì chẳng bị ai buộc tội và nguy hại nhất là sự sa ngã diễn biến là dần dần. Cả một hệ thống bẫy-thòng lọng của Satan.*

...  
Đêm đó ngủ lại nhà xứ An Biên, tự nhiên trong lòng tôi cảm thấy bất an. Giác ngủ chập chờn, mộng mị đan xen việc này lẫn việc kia.

Nửa đêm khi tôi đang chập chờn nửa tỉnh nửa mê, tôi nghe tiếng quát:

- *Mày đừng xen vào việc của chúng tao! Không nghe đừng có trách! (Mày đừng xen vào việc của chúng tao! Không nghe đừng có trách!*

Tôi nghe giọng nói của ông thầy bùa người Miên lơ lớ lặp đi lặp lại, dù rằng đến lần thứ ba hay thứ tư tôi đã khá tỉnh táo. Tiếng nói có vẻ ma quái ấy nằm sâu ở đâu đó trong đầu, tôi nghe bằng ý nghĩ chứ không phải bằng tai.

Tôi không ngủ được từ đó cho đến sáng. Sáng ra tôi kể cho cha sở Luca. Cha bảo:

- *Chắc tại con bị ám ảnh bởi giọng nói của ông thầy bùa người Miên hôm qua đó thôi!*

Tuy tin vào mọi điều cha Luca nói, cha là người sống bằng tình cảm, nhưng lại luôn suy nghĩ và hành động bằng lý trí... nhưng trên đường về Long Thạnh, tôi cứ âu lo suy đoán xem mình đã làm gì để bị gọi là “*xen vào việc của*” ai đó.

...

15g30 tôi về đến nơi. Xe dừng trước cổng nhà thờ Long Thạnh, tôi chưa kịp bước xuống xe đã có ba người đàn bà ra đón. Dường như họ đợi tôi đã lâu nên hồn nhiên reo lên khi vừa thấy bóng tôi.

Ba người đàn bà đến học giáo lý tân tông theo lời hẹn của tôi cách đây một tuần.

Và câu trả lời cho câu tôi miên man tự hỏi trong đầu từ sáng đến giờ “*mình đã làm gì để bị gọi là xen vào việc của ai đó?*” nằm ở trong ba người đàn bà này. Tôi xin phép sẽ kể vào dịp tới.

---

(\*) *đất thánh: cách gọi của giáo dân Đàng Trong khi nói đến nghĩa địa của một họ đạo.*

(\*\*) *là thuật điều khiển các oan hồn gọi chung là âm binh của những người necrophilie. Necrophilie do sự kết hợp của hai từ Hy Lạp là Nekro và Philie (nekro: xác chết, philie: sự yêu thích, sự ham muốn giao cấu); necrophilie được dùng để mô tả một hành động giao cấu với xác chết, bí quyết luyện hồn phổ biến trong giới thầy tu trên núi. Theo đó, ai luyện thành công thuật thiên linh cái sẽ có khả năng biết trước được tương lai, kêu được gió, bắt khả xâm phạm, sai khiến được âm binh, có thể tàng hình, hãm hại người bằng mọi cách... Người sửa morasse xin chú thích thêm: Tháng 6.2002, Tòa án Tối Cao tại Tp HCM đã xử tử hình Phạm Văn Tuấn, (sinh 1957, gốc người An Biên, Kiên Giang, có vợ và 3 con) thường trú tại ấp Hạ, xã Tân Quới, huyện Thanh Bình, Đồng Tháp vì tội lần lượt giết chết 3 phụ nữ; với mỗi người sau khi giết chết xong, hãm giao cấu với xác chết rồi cắt đầu... để luyện thiên linh cái. Khi công an đến bắt, hãm tướng mình có tà thuật thật, nên tỏ vẻ khinh khỉnh, xấc láo và thách thức công an.*

(\*\*\*) *núi Tà Lơn thuộc tỉnh Kampot, Campuchia, nơi cư trú của đông đảo các giới tu sĩ chuyên tà thuật.*

(còn tiếp)